

vendighed, om man vil: et nødvendigt Onde, at hjælpe dem, der uforskyldt lider og vil vedblive at lide under Arbejdsløsheden. Den nuværende Arbejdsløshed er jo i og for sig ikke kommet overraskende. Det var noget, man kunde vente, noget, der maatte blive og er blevet Følgen af en Verdenskrise, som for vort Vedkommende er blevet skærpet ved Deflationen, altsaa, hvad ogsaa Stats- og Erhvervsministeren antydede, en Gentagelse af, hvad der skete fra 1920 til 1922, dog knap saa ondartet, hvad der jo hænger sammen med, at Deflationen procentvis beregnet knap har været saa voldsom, som den var fra 1920 til 1922. Den Gang sattes Kronen op fra omkring 50 Ø. til omkring 80 Ø., altsaa med 30 Ø. Noget lignende har været Tilfældet nu. Nu er den gaaet op fra ca. 70 til ca. 100, altsaa med 30 Ø. Men procentvis var Opgangen betydelig større i Aarene 1920—22. Den Gang var Stigningen 60 pCt., medens den nu er noget over 40 pCt. Man taler for Tiden saa lidt om den voldsomt stærke, meget hurtige Deflation, og man glemmer tilsyneladende, at vi har haft noget tilsvarende for nogle faa Aar siden, hvor hele Fejlen var den, at man pludselig standsede, at Vognen rullede tilbage, at man slap Taget i Stenen, som man var i Færd med at faa op ad Bakken, og at den rullede ned i Dalen igen. Det var den store, skæbnesvangre Fejl, som den Gang blev begaaet. Var det ikke sket, havde vi nu staaet bedre i det, saa havde ogsaa Landbruget været meget bedre stillet, idet der ikke var sket saa mange Ejendomshandler, da de høje Priser ikke havde været saa længe, o. s. v. o. s. v. Det kan enhver forstaa, der vil tænke disse Ting til Bunds. Under den store Deflationskrise, der faldt sammen med Verdenskrisen, kulminerede Arbejdsløsheden med over 100 000 om Vinteren og over 50 000 om Sommeren. Sidste Vinter kulminerede Arbejdsløsheden med 87 000. Dette Tal gik saa i Løbet af Foraaret og Forsommeren indtil Begyndelsen af Juni ned med Halvdelen. Derpaa steg det i Juni og Juli med ca. 5 000, for en væsentlig Del sikkert paa Grund af Forventninger om det nær forestaaende nye Pristal og den dermed følgende Lønreduktion, men da Pristallet var kommet og den dermed følgende Lønreduktion var overstaaet, gik Arbejdsløsheden efter dog at have været stillestaaende i August i Løbet af September ned med ca. 1 500. I den sidste Uge er Arbejdsløsheden imidlertid igen steget, væsentlig som Følge af Efteraaret. — Udear-

bejdernes begyndende Standsning som Følge af Aarstiden. Ved Optællingen i Mandags, som er Opgørelsen for Stillingen i Fredags, den 8. Oktober, var Antallet af arbejdsløse nøjagtigt 48 653. Derfra maa dog drages de 808, der er beskæftiget ved Nødhjælpsarbejder, saaledes at det virkelige Tal bliver 47 845, altsaa som Statsministeren nævnte, ca. 48 000. Det er desværre ogsaa stort nok. Stats- og Erhvervsministeren nævnte nogle Lyspunkter, svage Lyspunkter. Det er særlig Bladet „Børsen“ og visse andre Blade, der har fremhævet dem. Det er vanskeligt at sige, hvor meget der kan bygges derpaa. I det sidste Par Maaneder er Arbejdsløsheden gaaet ret stærkt tilbage i visse egentlige Industrifag. Skotøjsarbejdernes Sommer-Arbejdsløshed kulminerede den 23. Juli med 1 634. Det er jævnt og gradvis, Uge for Uge, gaaet ned, indtil det den 8. September var 648. Tallet er altsaa i disse Uger gaaet ned med over 60 pCt. Tekstilarbejdernes Sommer-Arbejdsløshed kulminerede den 13. August med 3 208, er ligeledes jævnt gaaet ned, indtil det i Fredags var 2 096. Det er saaledes gaaet ned med 1 112. Det er altsaa en Nedgang i disse Uger med knap 35 pCt. Tobaksarbejdernes Sommer-Arbejdsløshed kulminerede den 30. August med 2 228 og var nu den 8. Oktober 1 093, altsaa en Nedgang med 1 135 eller over 50 pCt. Det ser jo forholdsvis glædeligt ud. Man mener imidlertid fra visse Sider, at det hænger sammen med en Sæson, og at det ikke vil fortsættes eller blot holde sig. Man havde ogsaa i 1921 noget tilsvarende. Overhovedet ligner disse to Deflationskriser med den deraf udspringende Arbejdsløshed i forbavsende Grad hinanden, fordi samme Aarsag giver samme Virkning. Man havde noget lignende i 1921, idet netop paa et lignende Tidspunkt Arbejdsløsheden gik stærkt ned, d. v. s. dog kun for Skotøjs- og Tekstilindustriens Vedkommende; for Tobaksindustriens Vedkommende var Stillingen en noget anden. Men denne Nedgang i Eftersommeren fulgtes saa af en Opgang hen paa Efteraaret og Vinteren. For Arbejdsmændene og for det store Industrifag, Smede- og Maskinarbejderne, er Stillingen overordentlig vanskelig. En 15 000 Arbejdsmænd er ledige og 8 000 Smede- og Maskinarbejdere, og der har ikke været nogen Nedgang. Selv om der altsaa er visse Lyspunkter, er Stillingen højst alvorlig. Vi kan regne med en Vinter med ganske overordentlig stor Arbejdsløshed, medmindre Regering og Rigs-